

[Arthur Jacobsen.]

dette er en meget vigtig oplysning, for selv i hovedstadsområdet vil jo forholdene blive bedre, hvis disse vedtægter udformes på denne måde.

Men spørgsmålet er, om det i styrelseslovforslaget indeholdte maksimum på 25 medlemmer er stort nok til de fremtidige mange storkommuner, store både indbyggermæssigt og arealmæssigt. Jeg er klar over, at vi ikke skal sammenligne med Norge og Sverige, men de mange kommuner, der nu sammensluttes med købstæder, er ikke alle udprægede, til dels udbyggede forstadskommuner. Der vil være stor rummelighed i mange af disse kommuner arealmæssigt, noget, som købstaden har brug for, men befolkningen vil få vanskeligt ved at hævde sig ved valg til byrådene fremover. Disse nye områder omkring et bysamfund burde sikres en eller anden form for repræsentation i en årrække, til sammensvejsningen er helt i orden. Det kan gøres ved at øge antallet af folkevalgte eller sikre bestemte områder i kommunen en repræsentation. Hvis f. eks. Bornholm vælger „én ø og én kommune“, hvad ingen jo ved i dag, må dette spørgsmål om repræsentation komme i forgrunden. Man vil ikke være tilfreds med, at f. eks. Rønne og Neksø får de fleste af styrelsesmedlemmerne fremover.

§ 18 fastslår, at økonomiudvalget består af en formand samt 2-4 af kommunalbestyrelsens øvrige medlemmer, og § 19, stk. 6, siger, at der i styrelsesvedtægterne kan fastsættes regler, hvorefter mindst 1 af økonomiudvalgets medlemmer skal indvælges i hvert af de stående udvalg, og stk. 5 i samme paragraf tillader, at antallet af de stående udvalg kan forøges, og det er vel i mange tilfælde naturligt, jeg vil sige naturligt, at forøge dem til 7 udvalg.

Efter § 16, stk. 5, kan der, når ganske særlige forhold taler derfor, med tilsynsmyndighedens samtykke tillægges formanden for et udvalg et årligt honorar. Jeg er helt enig heri og vil gerne medvirke til at gøre det mere generelt, alt under hensyntagen til, at det må være erstatning — jeg understreger erstatning — for tabt arbejdsfortjeneste, der her er tale om. Og mon ikke § 18 burde give tilladelse til et økonomiudvalg på 7 medlemmer, hvor dette ønskes af en kommune? Dels vil flere små partier blive tilgodeset

efter forholdstalsvalgmetoden, dels bliver det en stor byrde for et kommunalbestyrelsesmedlem at være medlem af dette udvalg og formand for et stående udvalg. Det må gøres muligt for arbejdsmanden og den mindre næringsdrivende at sidde i en kommunes økonomiudvalg og hvad dermed følger. Kan vi få borgerne til at tage et valg til økonomiudvalget og formandsposten i et af de betydende udvalg? Jeg er enig i, at en sådan generel ordning har stor betydning for den kommunale forvaltning.

Disse få problemer, fremhævet af lovforslagets mange paragraffer, problemer, der ikke er ukendt af kommunalbestyrelser eller af folketinget, har jeg ønsket at fremhæve her ved første behandling af forslaget, der nu efter udvalgsbehandling har visse chancer for at blive færdigt i dette folketingsår.

Poul Antonsen: Dette lovforslag har 3 gange tidligere været til første behandling, men hver gang sammen med forslag til lov om den kommunale inddeling. Sidstnævnte blev vedtaget i sidste samling, men må naturligvis stadig ses i nær sammenhæng med dette forslag.

Når kommunerne bliver større, er det rimeligt, at styrelsesloven indrettes derefter. Det er også rigtigt at samle de hidtidige 2 styrelseslove i én. Vi kan derfor give principiel tilslutning til tendensen i forslaget. Vi kan også principielt give tilslutning til, at kommunerne får større dispositionsfrihed, men spørgsmålet er, om man går vidt nok. Det afhænger naturligvis først og fremmest af, hvilken størrelse såvel primærkommunerne som amtskommunerne får, men også af opgaverne og byrdefordelingen.

Meget tyder på, at de forestillinger, der har ligget til grund for loven om den kommunale inddeling, ikke er helt tidssvarende i dag. Den minimale størrelse for primærkommunerne bør formentlig ikke være 5.000-6.000 indbyggere, men en hel del mere, hvis primærkommunerne effektivt skal kunne løse de opgaver, man henlægger til dem. Og for amtskommunernes vedkommende vil jeg gerne sætte et stort spørgsmålstejn ved, om kommunalreformkommissionen ikke har fået et for snævert mandat. Efter mandatet kan amternes antal formentlig kun reduceres til 17-18. Kommissionen burde efter vor opfattelse have sit mandat udvidet til også